

klarhed paa visse af disse Omraader eller ogsaa at opnaa, at det ærede Udvalg tager det under Overveielse inden 3die Behandling. Jeg tror, at den af mig omtalte Straffebestemmelse uden Skade kunde blive ved det Gamle; i alt Fald agter jeg ikke at nemme for det Vædringsforslag, hvorved Bøderne ere blevne forhøiede.

Styr: Det er et enkelt Punkt, hvorom jeg vil tillade mig at gjøre nogle ganske faa Bemærkninger. I § 10 er der den Bestemmelse: „Naar der ikke paa anden Maade kan tilveiebringes tilstrækkeligt Arbeidsmandskab til at skaffe Veiene farbare, kan Sogneraadet udenfor Omgangen tilsiige enhver af de paa Fortegnelsen opførte Personer til at forrette Snekastningsarbejde“, og i Slutningen staar der saa: „Fritagelse for Forpligtelsen tilkommer Enhver, der staar i Borvæsenets samt en Jernbanes faste Tjeneste“. Altsaa kunne alle Andre, som staa opførte paa Fortegnelsen, under visse Forhold blive forpligtede til at møde og personlig afgive Snekastningsarbejde, hvis det ikke bliver dem muligt at leie en Anden i deres Sted, og der er altsaa her taget en Bestemmelse, som vil medføre, at f. Ex. Præsterne og Lærerne paa Landet under visse givne Forhold kunne blive tvungne til at møde og personlig tage Del i Snekastningsarbeidet. For Præsternes Vedkommende lægger jeg ikke megen Vægt paa det, fordi de kun ganske undtagelsesvis ville være saaledes stillede, at de ikke kunne stille en Anden i deres Sted. De Præster, som selv drive deres Avling, kunne jo sende en af deres Folk, og de Præster, som have bortforpagtet Gaarden, ville jo kunne indrette sig saaledes, at Forpligtelsen blev fyldestgjort af Forpagteren. Men der gives ogsaa Præster paa Landet, som ikke have Jord, og som altsaa ville være henviste til at lade Arbeidet udføre ved leiet Mandskab; thi jeg forudsætter som givet, at Præsten ikke duer til at udføre dette Arbejde; han kan, hvis han møder, endog udsætte sig for at blive sendt hjem som en uarbejdsdygtig Person og altsaa falde ind under en senere Bestemmelse i nærværende Forslag. Der vil altsaa blive nogle Enkelte, som nødes til at leie Mandskab for sig; men det er ikke altid saa let at faae leiet en Mand i sit Sted; thi naar alt

Mandskab skal sendes ud, maa Veiret jo være meget slemt, og naar saa Snefogden kommer for at tilsiige kort i Forveien, er Præsten ikke altid sikker paa at kunne faae en Mand leiet. Dog for Præsternes Vedkommende lægger jeg, som sagt, ikke stor Vægt herpaa, da der kun er et Par Mænd her i Landet, hvem det vil komme til at volde Banfselighed, og de vil vel kunne faae det ordnet paa anden Maade, men derimod synes jeg, at Sagen stiller sig ganske anderledes for Lærernes Vedkommende. Der er ikke saa Lærere paa Landet, som ikke have Jord, og som altsaa heller ikke have nogen Forpagter, som kan udføre Arbeidet for dem, og de ville da være henviste til enten at møde selv eller at leie for sig. Det er ikke altid sikkert, at de kunne faae En til at møde i deres Sted; det vil i alt Fald blive en Udgift for dem, som vil blive saameget mere følelig, som netop mange af dem, som ikke have Jord, ere lavt lønede og derfor have ondt ved at afse Penge til Sligt. Jeg tillader mig at henstille til det ærede Udvalg, om der ikke paa dette Punkt kunde træffes en Bestemmelse, hvorved disse Mænd, som maa anses for uskikkede til personlig at gjøre dette Arbejde, kunne blive stillede noget anderledes. Man kunde f. Ex. for Præsternes Vedkommende maaſte træffe den Bestemmelse — det er en Henstilling, jeg tillader mig at gjøre, — at de skulle være berettigede til at betale en Dags Arbejds løn i Stedet for personlig at møde, og for Lærernes Vedkommende synes jeg, at det vist vilde være heldigt, at de blive ligestillede med dem, der staa i Postvæsenets eller i en Jernbanes faste Tjeneste.

Judenrigsministeren (Finger & Lev):

Jeg skal tillade mig først at udtale mig om de af Udvalget stillede Vædringer til det foreliggende Lovforslag, idet jeg i det Hele skal anertjende, at Vædringerne ere saa begrændsede, at Lovforslaget kan siges at gjenemføres omtrent i den Mand, hvori det blev forelagt her af Regeringen.

Til Vædringsforslag under Nr. 1 har jeg Intet at bemærke, og jeg skal ikke modsætte mig det. — Vædringsforslag Nr. 2 medfører jo i Virkeligheden en meget stærk Begrændsning af, hvad der er foreslaaet i Lovforslaget. Der var i Lovforslaget til-